Dziennik urzędowy

c. i k. Komendy Obwodowej w Lubartowie.

Lubartów, 15. Października 1916 r. № 14. Prenumerata wynosi kwartalnie 3 kor.

226.

Rozporządzenie

Naczelnego Wodza armii z 20. września 1916, o podwyższeniu należytości pocztowych.

§ 1.

Od 1. Października 1916 począwszy ustanawia się należytości pocztowe dla wewnętrznego obrotu c. i k. obszaru okupacyjnego w Polsce jak i w obrocie z c. i k. obszarem okupacyjnym w Serbii, Albanii, Czarnogórą, Austryą, Węgrami i Bośnią i Hercowiną jak następuje:

1. Listy.
Za list do 20 g . . . . 15 h
za każdych dalszych 20 g . . . . 5 h

2. Karty korespondencyjne.
Za pojedynczą kartę korespondencyjną lub każdą część podwójnej karty korespondencyjnej, a mianowicie:
a) za kartę korespondencyjną, wydaną przez zarząd pocztowy z wydrukowanym znakiem pocztowym . . . . 8 h
b) za inne karty . . . . 10 h

3. Druki.
Za każdych 50 g (najwyższa waga 2 kg) . . . . 3 h

4. Próbki towarowe.
Za każdych 50 g (najwyższa waga 350 g) . . . . . . 5 h
najmniej jednak . . . . 10 h

5. Przesyłki mięszane (składające się z druków i próbek towarowych):
Za każdych 50 g (najwyższa waga 2 kg) . . . . 5 h
najmniej jednak . . . . 10 h

6. Należytość wpisowa:
Dla każdej przesyłki . . . . 25 h

7. Listy wartościowe:
a) należytość jak za list polecony o równej wadze;
b) należytość wartościowa:
za każdych 300 K podanej wartości lub początkowej części tejże . 10 h
całkowita należytość za list wartościowy wynosi jednak najmniej . 60 h

8. Pakiety:
do 5 kg . . . . 80 h

9. Przekazy pocztowe:
Należytość składa się:
a) z należytości zasadniczej . . . . 15 h
za każdy przekaz,
b) z należytości wartościowej . . . . 5 h
za każdych 50 K lub początkowej części tychże.

10. Pakiety obciążone zaliczką:
Należytości przy nadaniu:
a) należytość jak za przesyłkę równorzędną bez zaliczki,
b) należytość za okazanie . . . . 10 h
Należytości w razie kupna zaliczki:
Za przesłanie ściągniętej kwoty pobiera się zwyczajną należytość przekazową. Potrąca się ją od kwoty zaliczkowej.

11. Należytość awizacyjna:
Za doręczenie przekazu pocztowego lub awiza na list polecony, wartościowy lub pakietu . . . . 5 h

12. Za uwiadomienie o niedoręczalności pakietów.
Należytość wynosi . . . . 25 h
Należytość tę należy uiścić przy doręczeniu zawiadomienia.

13. Za upoważnienie wypłaty:
z powodu zaginięcia przekazu i t.p.
Należytość wynosi . . . . 25 h
którą uiścić należy przy zgłoszeniu zaginięcia lub t. p.

14. Za dochodzenie o należytem doręczaniu przesyłki za rewersem . 25 h
Należytość tę należy uiścić w chwili żądania wdrożenia dochodzeń.

15. Należytość cłowa:
za oclenie przez pocztę:
za każdy pakiet . . . . 25 h
za każdą przesyłkę poczty listowej . . . . 5 h

§ 2.

Należytości te mają zastosowanie tylko dla tego rodzaju przesyłek, które w relacyach na wstępie wymienionych każdocześnie są dozwolone.

§ 3.

Dla dopuszczonych przesyłek poczty listowej w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskim obowiązują te same należytości.

Należytość przekazowa w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskiem wynosi
za każdych 50 K lub początkowej części tychże. . . . . . . 25 h

227.

Rozporządzenie

Naczelnego Wodza armii z 4. października 1916, dotyczące zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły.

§ 1.

Niezbędne artykuły.

Niezbędnymi artykułami w zrozumieniu tego rozporządzenia są wszelkie rzeczy, służące ludziom do zaspokojenia koniecznych potrzeb żywnościowych lub zwierzętom domowym jako pożywienie, jak również przedmioty, służące do wytwarzania takich rzeczy.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Jenerał-Gubernatorstwo może rozporządzić, aby każdy, kto ma w zapasie pewne niezbędne artykuły, zgłosił ten zapas, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli niezbędne artykuły należą do innej osoby, należy w zgłoszeniu podać osobę uprawnioną do rozporządzania nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorye osób—jak wytwórcy, handlarze, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jenerał-Gubernatorstwa oznaczy, w jakich terminach i w jakich urzędach należy sgłoszenia dokonać. Do oznaczenia tego może być także upoważniona komenda obwodowa.

§ 3.

Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy musi na żądanie komendy obwodowej—chociaż nie istnieje obowiązek zgłaszania—udzielić organom c. i k. Zarządu wojskowego wyjaśnień w myśl § 2, co do zapasów niezbędnych artykułów, znajdujących się w jego przechowaniu.

§ 4.

Urzędowe dochodzenia.

Komenda obwodowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domowe, czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia (§ 2) lub obowiązkowi udzielania wyjaśnień (§ 3).

Jeżeli zaniedbano zgłoszenia lub nie udzielono wyjaśnienia, lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą, ponosi koszta dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie ob dochodzenia karnego.

§ 5.

Wywłaszczenia.

Dla zapewnienia zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły może Jenerał-Gubernatorstwo zarządzić wywłaszczenie zapasów takich artykułów i zajęcie ich aż do okończenia postępowania wywłaszczeniowego. Zajęcie może zarządzić także komenda obwodowa.

Z pod wywłaszczenia są wyjęte płody rolne, wyjęte z pod zajęcia według § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11. czerwca 1916, Nr. 61 Dz. rozp., oraz inne niezbędne artykuły, których uprawniony do rozporządzania nimi potrzebuje dla własnego utrzymania i utrzymania swoich domowników lub dla dalszego prowadzenia swego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego.

§ 6.

Wynagrodzenie.

Jeżeli co do wynagrodzenia za wywłaszczone zapasy nie doszło do skutku porozumienie z wywłaszczonym, oznaczy wysokość wynagrodzenia komenda obwodowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców i jednego zastępcy gminy, w której zapasy są złożone, gdy jednak chodzi o przedmioty, podlegające szybko zepsuciu, po wysłuchaniu jednego rzeczoznawcy. Komenda obwodowa może przy oznaczaniu wynagrodzenia przywołać także innych interesantów lub zastępców interesowanych urzędów.

Wywłaszczony musi po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia oddać na żądanie komendy obwodowej zapasy organom, przez nią wskazanym, za wypłatą wynagrodzenia lub za złożeniem go do depozytu sądowego.

Jeżeli wynagrodzenie wynosi tysiąc koron lub więcej, lub jeżeli zostało oznaczone poniżej kwoty szacunkowej, proponowanej przez rzeczoznawców, może wywłaszczony zażądać w ciągu czternastu dni po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia decyzyi sądowej co do swego roszczenia o wynagrodzenie.

Sąd rozstrzyga w postępowaniu incydentalnem.

§ 7.

Opublikowanie.

Niezależnie od ogłoszenia z mocą obowiązującą rozporządzeń, zarządzeń i nakazów Jenerał-Gubernatorstwa (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 25. sierpnia 1915, Nr. 34 Dz. roz.) będą przepisy, wydane na mocy tego rozporządzenia, podane do publicznej wiadomości w dziennikach, urzędowych tych obwodów, w których mają obowiązywać, oraz przez ogłoszenie w dziennikach, przybicie w miejscu publicznem i w inny sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

§ 8.

Postanowienie karne.

1. Kto zaniedba zgłoszenia lub nie udzieli wyjaśnienia, przepisanego według § 2 lub § 3, lub podaje przytem nieprawdziwe dane, lub kto przytem współdziała.

2. Kto zapasy niezbędnych artykułów lub części takich zapasów, których zajęcie lub wywłaszczenie zarządzono w myśl § 5, zataja, usuwa bezprawnie z miejsca, gdzie są złożone, lub wzbrania się oddać takie wywłaszczone zapasy, będąc do tego obowiązanym,

będzie karany przez Komendę obwodową—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny—grzywną do dziesięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec utratę zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajonych zapasów (§ 4) orzeka się także, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

228.

Rozporządzenie

Naczelnego Wodza armii z 4. października 1916, dotyczące obrotu handlowego w obrębie obszaruokupowanego i wywozu z obszaru okupowanego.

Mocą uprawień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Artykuł I.

Po § 3 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp., należy wstawić następujące postanowienia:

§ 3*a*.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy wywóz z obszaru okupowanego towarów, których wywóz nie jest zakazany według §§ 1 i 2, musi być zgłoszony w komendzie obwodowej, z której okręgu urzędowego wywóz następuje.

Zgłoszenie będzie potwierdzone z podaniem miejsca pochodzenia, rodzaju towarów i miejsca wywozu.

§ 3*b*.

Ograniczenia obrotu w obrębie obszaru okupowanego.

Jenerał-Gubernator może w drodze rozporządzenia uzależnić obrót między poszczególnymi obwodami co do niektórych artykułów, wymienionych w § 1, od pozwolenia komendy obwodowej lub poddać go innym ograniczeniom.

Artykuł II.

§ 7, ustęp 2, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp., winien brzmieć:

Przy przekroczeniach, oznaczonych w pierwszym ustępie, oraz przy przekroczeniach ograniczeń obrotu, zarządzonych na mocy § 3*b*, można obok kary orzec utratę towarów, będących własnością skazanego, które są przedmiotem orzeczenia karnego. Jeżeli towary zostały już sprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

Artykuł III.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

229.

Wykonanie monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy).

Rozporządzenie c. i k. Jeneral-Gubernatora wojskowego z dnia 26-go września 1916 r.

Na podstawie §§ 2, 5. i 20. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. Rozp. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wyjątki z pod monopolu.

Z pod monopolu przywozu i sprzedaży (§ 1. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii) wyjętą jest wódka, sprowadzona z Monarchii austro-węgierskiej, a wyrobiona z owoców lub z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódka, wyrobiona z owoców na terenie okupacyjnym.

Wódka wprowadzona, wyjęta z pod monopolu, podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z opłatą cłową i która wynosi przy tęgości do 50 stopni alkoholu 50%, a przy wyższej tęgości 75% stopy cłowej.

Opłatą tą objęte są rządowe opłaty komisyjne.

§ 2.

Ograniczenie sprzedaży.

Osoby upoważnione w myśl § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii do sprzedaży spirytusu lub wódki, mogą sprzedawać tylko taki spirytus lub wódkę, które są wyjęte w myśl § 1. z pod monopolu, albo zostały nabyte od c. i k. Zarządu Wojskowego, albo wyrobienie ze spirytusu lub wódki, nabytych od c. i k. Zarządu Wojskowego.

§ 3.

Ceny nabycia i oddania spirytusu i wódki, ustanowione przez c. i k. Zarząd Wojskowy—ceny sprzedaży.

Producent oddaje c. i k. Zarządowi Wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie surowym po 7 kop., w stanie oczyszczonym po 8.2 kop. za jeden stopień wiadrowy alkoholu, w miejscach dostawy, wskazanych przez c. i k. Zarząd Wojskowy. Ilość i tęgość oddanego płynu oznacza się urzędownie w miejscach odbioru, wskazanych przez c. i k. Zarząd Wojskowy każdemu producentowi.

Wynagrodzenie za rafinowanie ustala się na 1 kop. za stopień wiadrowy alkoholu, zawartego w oddanym i oczyszczonym spirytusie.

Ceny wymienione powyżej i wynagrodzenie za rafinowanie (ustęp 1 i 2) odnoszą się tylko do spirytusu, wyprodukowanego z ziemniaków lub zboża. Spirytusu, wyrobionego z innych płodów (z melasy, buraków), jak również spirytusu, otrzymanego przy fabrykacyi drożdży prasowanych, nie wolno przerabiać na spożycie, lecz jedynie na cele techniczne lub na wywóz za granicę; ceny i wynagrodzenie za rafinowanie tych rodzajów spirytusu ustanowi się w każdym poszczególnym wypadku w razie nabycia ich przez c. i k. Zarząd Wojskowy.

C. i k. Zarząd Wojskowy odstępuje handlarzom koncesyonowanym spirytus lub wódkę po cenie, którą ustali c. k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w ten sposób, aby prowizya handlarza nie wynosiła więcej, jak 5% ceny sprzedaży.

Cena sprzedaży ma być uiszczoną w monecie złotej, która policzoną będzie według ogłoszonej wówczas jej wartości przyjęcia. Urząd odbiorczy upoważnia się do przyjmowania ceny sprzedaży w wypadkach godnych uwzględnienia w innej ustawowej monecie.

Cena sprzedaży wynosi 47 kop. za stopleń wiadrowy alkoholu.

Powyższa cena sprzedaży niema zastosowania do wódki, wyjętej według § 1. z pod monopolu, jak również do wódki, wyrobionej z nabytego od c. i k. Zarządu Wojskowego spirytusu z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.).

§ 4.

Warunki odbioru, oddania i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów uskuteczniają jedynie organa, upoważnione do tego odnośnymi dekretami c. i k. Zarządu Wojskowego.

Spirytus lub wódka oddaje się handlowi jedynie w stanie oczyszczonym, o tęgości 50 lub 95 stopni alkoholu, w ilościach co najmniej jednego wiadra (12.299 litrów), w opieczętowanych i w etykiety zaopatrzonych flaszkach o pojemności 1/40, 1/20 lub 1/4 wiadra, albo w opieczętowanych beczkach lub w innych naczyniach.

Oddanie do handlu uwidacznia się we flaszkach, beczkach lub innych naczyniach, za pomocą etykiet i pieczęci według wzorów, podanych w załączniku A.

Przy sprzedaży w naczyniach zamkniętych muszą być ceny, po których sprzedają się spirytus lub wódkę, uwidocznione wyraźnie na odnośnem naczyniu. Przy wyszynku musi się obwieścić w lokalu szynkowym ceny za każdą ósmą część litra, względnie za naczynie o mniejszej pojemności, w którem szynkuje się wódkę.

§ 5.

Transport.

Każdemu Transportowi spirytusu lub wódki powinno towarzyszyć urzędowe poświadczenie, że odbywa się on albo w wykonaniu prawa monopolowego c. i k. Zarządu Wojskoweg, albo za jego zezwoleniem.

Wyjęte z pod przepisu tego są transporty:

1. likieru, rosolisu, rumu, koniaku i t. d. lub wódki, pędzonej z owoców (§ 1. i § 3., ustęp końcowy);

2. spirytusu lub wódki, oddanych już do handlu przez c. i k. Zarząd Wojskowy (§ 4., ustęp 2).

§ 6.

Obowiązki gorzelń, rafineryj i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki, mają trzymać się postępowania i przestrzegać wskazań, które wyda każdorazowo c. i k. Zarząd Wojskowy, co do rodzaju wyrobu i obrotu, w sprawie napełniania i rozlewania w naczynia, w sprawie oddania i przyjęcia spirytusu i wódki, wreszcie co do obowiązku wykazywania się.

C. i k. Zarząd Wojskowy może powołać do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki związki albo zakłady, tudzież ustanowić dla nich obowiązki i pełnomocnictwa.

§ 7.

Zakres koncesyi sprzedaży.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką, podlegających monopolowi, upoważnia do nabywania takich płynów w tych flaszkach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd Wojskowy (§ 4., ustęp 2.)

Koncesya na wyszynk upoważnia do nabywania płynów we wszystkich naczyniach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd Wojskowy, oraz do sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych (§ 8. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii).

Odnośnie do wódki, niepodlegającej monopolowi, upoważnia koncesya do handlu, do nabywania i do sprzedaży wódki we wszystkich naczyniach zamkniętych, używanych w handlu,

a koncesya na wyszynk do nabywaniaia w takichże naczyniach i do sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych.

§ 8.

Kontyngent dostawy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem spirytusu lub wódki, zgłosić mają najpóźniej do dnia 31-go lipca każdego roku przez Komendy Obwodowe te ilości, które zamierzają z góry wyrobić, względnie przerobić w najbliższym rocznym okresie ruchu (w kampanii), to jest: w czasie od 1-go września jednego do 31-go sierpnia następnego roku. C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo zawiadomi następnie pojedyncze gorzelnie, jakie ilości spirytusu i do których rafineryi odstawić mają. Kontyngent dostawy otrzymała wyłącznie gorzelnie rolnicze według swej zdolności produkcyjnej i w stosunku do wielkości uprawnionej roli, należącej do gospodarstwa gorzelni, pod warunkiem, że wywaru otrzymanego przy wyrobie wódki używać będą jako karmy dla bydła.

Gorzelnie i rafinerye, które nie były ruchu w ubiegłej kampanii otrzymają tylko wówczas kontyngent dostawy, gdy c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zezwoli na podjęcie ruchu; zezwolenia takiego udzielać się będzie jedynie w miarę rzeczywistej potrzeby.

Przedsiębiorstwa, które dostarczą c. i k. Zarządowi Wojskowemu w ciągu kampanii mniej jak 80% ilości dostawić się mających, mogą być przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zamknięte, o ile nie udowodnią niemożliwości dostarczenia ilości, odpowiadającej zgłoszeniu.

Paragraf ten nie dotyczy wódki, wyrobionej z domieszką substancyj roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódki, pędzonej z owoców.

§ 9.

Spirytus denaturowany.

Przywóz i sprzedaż spirytusu denaturowanego nie podlega niniejszemu rozporządzeniu i będzie przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo osobnymi przepisami unormowane. Także sposób denaturowania i sprowadzania środka denaturacyjnego będą ustalone.

§ 10.

Zaniki.

Gorzelniom rolniczym przyznaje się opust zanikowy w ilości 2% całorocznej produkcyi. Ten opust zanikowy obejmuje wszystkie straty gorzelni powstałe przy wyrobie, w magazynie i z powodu transportu.

Dalsze bonifikowanie gorzelń niema miejsca.

§ 11.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu, znajdujące się w dniu 1-go października 1916 r. w gorzelniach i rafineryach, będą odebrane przez c. i k. Zarząd Wojskowy po cenie i pod warunkami, które wymienia § 3. niniejszego rozporządzenia.

Opłata monopolowa, uiszczona poprzednio za te ilości, będzie przy odbiorze zwrócona, przyczem przyznaje się dla spirytusu rektyfikowanego dodatek w wysokości 2% na pokrycie strat rafinacyjnych i składowych, zatem po 30·6 kop. za stopień wiadrowy odebranego, rektyfikowanego spirytusu.

Zapasy spirytusu i wódki od jednego wiadra w górę, które znajdują się w dniu 1-go paździeunika 1916 r. w magazynach (hurtowniach) i u handlarzy, podlegają opłacie dodatkowej w wysokości 4 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 12.

Wejścia w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go października 1916 r.

230.

Powołanie Związku przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26-go września 1916 r.

№ 107.55/F. A.

W odniesieniu do § 6, rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26-go września 1916 r., Dziennik rozporządzeń № 75, dotyczącego wykonania monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy) zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

Związek przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie ma na terenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie odbierać stopniowo z gorzelń spirytus w ilościach, które zostały jako kontyngent przyznane i podane do wiadomości pojedyńczych gorzelniom przez c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w myśl §. 8. wymienionego wyżej przepisu wykonawczego.

Związek ma odbierać spirytus w tych rafineryach, którym c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe dotyczące gorzelnie przydzieliło, na podstawie umów, zawartych poprzednio dla rektyfikowania spirytusu między Związkiem a rafineryami.

Związek ma przedłożyć te umowy c. i k. Jenerał-Gubernatorstwu wojskowemu najpóźniej do czasu, w którym nastąpi ogłoszenie kontyngentu, udzielonego gorzelniom. Także o umowach, zawartych dodatkowo z rafineryami, tudzież o zmianach w przedłożonych poprzednio umowach, ma być c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe zawiadomione.

W razie zapotrzebowania spirytusu dla celów wojskowych mają gorzelnie względnie Związek przedsiębiorstw gorzelń dostawić spirytus przedewszystkiem i bezzwłocznie c. i k. Zarządowi wojskowemu, i to: spirytus surowy po cenie 7 kop. loko stacya kolejowa, zaś spirytus rektyfikowany po cenie 8·2 kop. loko rafinerya, za stopień wiadrowy alkoholu.

W wypadku takim badać się będzie ilość i gęstość spirytusu surowego w gorzelni, zaś spirytusu rektyfikowanego w rafineryi.

Związek ma podać do wiadomości odnośnych Komend Obwodowych spis osób, zajętych przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Osoby te muszą być pełnoletnie i nieposzlakowane i mają się zgłosić do odnośnej Komendy Obwodowej w celu otrzymania dekretu upoważnionego (§ 4., ustęp 1. przepisu wykonawczego). Związek odpowiada za czynności i zaniedbania wszystkich organów, zaopatrzonych dekretami upoważniającymi, tudzież za to, aby żadne inne osoby nie były zajęte wykonywaniem egzekutywy względem stron.

Artykuł II.

Za spirytus surowy, odebrany w myśl art. 1. niniejszego rozporządzenia, ma Związek uiścić poszczególnym gorzelniom w terminie miesięcznym cenę, ustanowioną w § 3., ustęp 1. przepisu wykonawczego, przyczem służy za podstawę urzędowe zbadanie ilości i gęstości spirytusu, dokonane w rafineryi; natomiast rafineryom, które otrzymały surowy spirytus do oczyszczenia, płaci Związek w terminie wzajemnie umówionym 1 kop. tytułem kosztów rafinowania za stopień wiadrowy oczyszczonego i dostawionego spirytusu.

Artykuł III.

Związek ma oddawać handlowi spirytus i wódkę w stanie, w rodzaju i w ilościach, przewidzianych w § 4., ustęp 2. przepisu wykonawczego po cenach, które c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe ustanowi na podstawie § 3., ustęp 4. tegoż przepisu i organom Związku każdorazowo do wiadomości poda.

Wiele spirytusu lub wódki w stanie oczyszczonym może przejść do handlu, oblicza się z ilości spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi.

Na 100% spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi, policza się 96% spirytusu rektyfikowanego pierwszej jakości; 4% odpada na wszelkie zaniki (straty rafinacyjne, składowe, transportowe i przy rozlewie) i na uboczne produkta rektyfikacyjne (fuzle, etery i t. d.).

Całkowity obrachunek zaników i ubocznych produktów rektyfikacyjkych odbędzie się po ukończeniu kampanii (§ 8. przepisu wykonawczego), mianowicie w pierwszych dniach września, albo też z dniem zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Związek ma zapłacić Zarządowi wojskowemu za każdy ubytek, znaleziony przy obrachunku, a przekraczający dozwoloną miarę, należytość wynoszącą 34 kop. od stopnia wiadrowego alkoholu, do kasy c. i k. Komendy Obwodowej w przeciągu trzech dni.

Uboczne produkta rektyfikacyjne (etery, fuzle, wody płóczkowe i t. d.) pozostają własnością Związku, nie wolno ich jednak przerabiać na wódkę do picia.

Spirytus lub wódka gotowe do handlu wytrzymać muszą następującą próbę:

10 części spirytusu oczyszczonego o gęstości conajmniej 95% mięsza się z 9 częściami kwasu siarkowego o ciężarze właściwym 1·84; mięszanina ta ogrzana do wrzenia, ma pozostac bezwarwną.

Artykuł IV.

Związek ma dostawiać spirytus lub wódkę, gotowe do handlu, z rafineryi do magazynów (hurtowni), założonych przez Związek, gdzie następuje przelanie do naczyń pod dozorem organów skarbowych, w umyślnie na ten cel urządzonych rozlewniach, przyczem należy dokładnie przestrzegać postanowień § 4. przepisu wykonawczego.

Związek ma utrzymywać na składzie w magazynach stały zapas wyrobów wódczanych we wszystkich przepisanych miarach, odpowiadający bieżącemu zapotrzebowaniu.

Na etykietach, przewidzianych przepisem wykonawczym, mają być uwidocznione następujące ceny sprzedaży:

a) przy 50-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1. wiadra	23	R. 50	kop.
„ flaszkach objętości 1/40 wiadra	—	„ 59	„
„ „ „ 1/20 „	1	„ 18	„
„ „ „ 1/4 „	5	„ 88	„

b) 95-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1. wiadra	44	R. 65	kop.
„ flaszkach objętości 1/40 wiadra	1	„ 12	„
„ „ „ 1/20 „	2	„ 24	„
„ „ „ 1/4 „	11	„ 17	„

Powyższe kwoty nie obejmują ceny naczynia, która ma być uwidoczniona na etykietach obok ceny napoju.

Związek może oddawać spirytus lub wódkę tylko z magazynów i tylko takim handlarzom, którzy wykażą się koncesyą po myśli § 6. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii; postępowanie Związku ma być przytem jednolite wobec wszystkich handlarzy rejonu, przydzielonego hurtowni.

Artykuł V.

Spirytusu przeznaczonego do handlu nie wolno wywozić z rafineryi do magazynów (rozlewni) przed uiszczeniem przez Związek do kasy odnośnej c. i k. Komendy Obwodowej opłaty w wysokości 34 kop. za każdy, wywieść się mający stopień wiadrowy alkoholu.

Ta opłata stanowi sumę ryczałtową czystego dochodu, który wpłynie do c. i k. Zarządu wojskowego.

Reszta ustanowionej ceny sprzedaży jest nieograniczoną własnością Związku, jako zwrot uiszczonej za spirytus surowy ceny, kosztów rafinowania, zaników, wydatków na transport i wszystkich innych kosztów Zarządu.

Artykuł VI.

Związek ma uskuteczniać wpłaty do c. i k. Zarządu wojskowego monetą złotą i walutą rosyjską w tych rozmiarach, w jakich pobiera ją za oddane ilości spirytusu lub wódki.

Załącznik A.

C. i k. skarbowa sprzedaż spirytusu

w okupowanem terytoryum

Polski.

Spirytus $\frac{95^0}{50^0}$

.... wiadra, cena . ... R. .... kop.

cena naczynia . . .. " .... "

Razem . ... R. .... kop.

(Stampilia)

C. i K.

MAGAZYN SPIRYTUSU

№ ....

w ....

C. i k. skarbowa sprzedaż trunków na terytorium okup. w Polsce. *

Magazyn No

Herb Państwa jak wyżej

Wiele spirytusu lub wódki w stanie oczyszczonym może przejść do handlu, oblicza się z ilości spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi.

Na 100% spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi, policza się 96% spirytusu rektyfikowanego pierwszej jakości; 4% odpada na wszelkie zaniki (straty rafinacyjne, składowe, transportowe i przy rozlewie) i na uboczne produkta rektyfikacyjne (fuzle, etery i t. d.).

Całkowity obrachunek zaników i ubocznych produktów rektyfikacyjnych odbędzie się po ukończeniu kampanii (§ 8. przepisu wykonawczego), mianowicie w pierwszych dniach września, albo też z dniem zwolnienia Związku od współdziałania w [illegible] monopolu spirytusu i wódki. Związek ma zapłacić Zarządowi wojskowemu za każdy [illegible], znaleziony przy obrachunku [illegible] przekraczający dozwoloną miarę, należytość wynoszącą [illegible] od stopnia wiadrowego alkoholu, do kasy c. i k. Komendy Obwodowej w przeciągu [illegible] dni.

Uboczne produkta rektyfikacyjne (etery, fuzle, wody płóczkowe i t. d.) pozostają własnością Związku, nie wolno ich jednak przerabiać na wódkę do picia.

Spirytus lub wódka gotowe do handlu wytrzymać muszą następującą próbę:

10 części spirytusu oczyszczonego o gęstości conajmniej 95° [illegible] się z [illegible] częściami kwasu siarkowego o ciężarze właściwym 1·84, mieszanina ta ogrzana do wrzenia, ma pozostać bezwonną.

Artykuł IV.

Związek ma dostawiać spirytus lub wódkę, gotowe do handlu, do magazynów (hurtowni), założonych przez Związek, gdzie następuje przelanie do naczyń pod dozorem organów skarbowych, w umyślnie na ten cel urządzonych rozlewniach, przyczem należy dokładnie przestrzegać postanowień § 4. przepisu wykonawczego.

Związek ma utrzymywać na składzie w magazynach stały zapas wyrobów wódczanych we wszystkich przepisanych miarach, odpowiadający bieżącemu zapotrzebowaniu.

Na etykietach, przewidzianych przepisem wykonawczym, mają być uwidocznione następujące ceny sprzedaży:

a) przy 50-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1. wiadra	[illegible]
„ flaszkach objętości 1/40 wiadra	[illegible]
„ „ „ 1/20 „	1 „ 16 „
„ „ „ 1/4 „	5 „ 88 „

b) 95 stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1. wiadra	44 R. 65 kop.
„ flaszkach objętości 1/40 wiadra	1 „ 12 „
„ „ „ 1/20 „	2 „ 24 „
„ „ „ 1/4 „	11 „ 17 „

Powyższe kwoty nie obejmują ceny naczynia, która ma być uwidoczniona na etykietach obok ceny napoju.

Związek może oddawać spirytus lub wódkę tylko z magazynów i tylko takim handlarzom, którzy wykażą się koncesyą po myśli § 6. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii; postępowanie Związku ma być przytem jednolite wobec wszystkich handlarzy rejonu, przydzielonego hurtowni.

Artykuł V.

Spirytusu przeznaczonego do handlu nie wolno wywozić z rafineryi do magazynów (rozlewni) przed uiszczeniem przez Związek do kasy odnośnej c. i k. Komendy Obwodowej opłaty w wysokości 34 kop. za każdy, wywieść się mający stopień wiadrowy alkoholu.

Ta opłata stanowi sumę ryczałtową czystego dochodu, który wpłynie do c. i k. Zarządu wojskowego.

Reszta ustanowionej ceny sprzedaży jest nieograniczoną własnością Związku, jako zwrot uiszczonej za spirytus surowy ceny, kosztów rafinowania, zaników, wydatków na transport i wszystkich innych kosztów Zarządu.

Artykuł VI.

Związek ma uskuteczniać wpłaty do c. i k. Zarządu wojskowego monetą złotą i walutą rosyjską w tych rozmiarach, w jakich pobiera ją za oddane ilości spirytusu lub wódki.

Artykuł VII.

Związek ma przestrzegać dokładnie wszystkich ustawowych przepisów, dotyczących wyrobu i rafinowania spirytusu i wódki, przewozu, przelewu, wypłaty, prowadzenia ksiąg i rachunków, przedkładania sprawozdań i t. d., ma także na polecenie c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego prowadzić dalsze książki i zapiski, tudzież przedkładać sprawozdania i wykazy.

Organa c. i k. Zarządu wojskowego mogą wykonywać prawo dozoru, przewidziane w § 11. ustęp 2. rozporządzenia Najwyższego Wodza armii, nad wszystkiemi agendami Związku i jego członków.

Artykuł VIII.

Związek ma przy prowadzeniu wszystkich agend dawać pewność, że istotnie rozporządzenie Najwyższego Wodza armii z dnia 22. kwietnia 1916 r. i przepis wykonawczy c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z 26. września 1916 r. ściśle przestrzegane będą i że wszystkie ilości spirytusu i wódki, nabyte w drodze przemytnictwa lub innych oszukańczych machinacyj, dostawione będą do urzędowego zajęcia.

Artykuł IX.

Dla zabezpieczenia wykonania wszystkich zarządzeń c. i k. Zarządu Wojskowego, ma Związek dostarczyć c. i k. Wojskowemu Jeneralnemu Gubernatorstwu kaucji w kwocie 50.000 koron i złożyć ją gotówką lub w papierach pupilarnych najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo może w razie przekroczeń nakładać na Związek, względnie na te organa jego, które winę ponoszą, kary porządkowe od 10 do 1000 Rubli.

Kaucya powyższa stanowi porękę za niezapłacone kary.

Za wszelkie szkody, przewyższające powyższą kaucyę a wynikłe dla c. i k. Zarządu Wojskowego przez niewypełnienie przez Związek lub jego organa postanowień niniejszego rozporządzenia, ręczy Związek całym swoim majątkiem i przedsiębiorstwami spirytusowymi swych członków, dalej każdy przedsiębiorca gorzelni przynależnem gospodarstwem rolnem i innym majątkiem, w stosunku do wywiezionego z przedsiębiorstwa swego spirytusu lub wódki.

Kaucya będzie zwrócona Związkowi zaraz po zwolnieniu Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, względnie po wypełnieniu wszystkich jeczcze płynnych zobowiązań.

Artykuł X.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. października 1916 r. o ile Związek do tego dnia zaprowadzi wszystkie urządzenia, potrzebne do wykonania monopolu.

W razie nie dotrzymania tego terminu nakłada się na Związek karę w kwocie 100 Rubli za każdy dzień opóźnienia, o ile Związek nie udowodni, że niedotrzymanie terminu powstało bez jego winy.

Artykuł XI.

W razie zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, ma Związek oddać c. i k. Zarządowi wojskowemu zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w rafineryach, po cenie następującej za stopień wiadrowy alkoholu.

a) za spirytus surowy w rafineryi . . . . 7 kop.
b) za spirytus rafinowany w rafineryi . . . . 8·2 „

Do zbycia spirytusa lub wódki, znajdujących się w magazynach (rozlewniach), koncesyonowanym sprzedawcom, ustanowi się odpowiedni przeciąg czasu.

W razie zniesienia c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce nie mają zastosowania postanowienia poprzedniego ustępu, dotyczące oddania zapasów spirytusu i wódki.

231.

Postanowienia, dotyczące uiszczenia opłaty dodatkowej z powodu wykonania monopolu spirytusu i wódki

(§ 11. przepisu wykonawczego z 26. września 1916 r).

Artykuł I.

Przedmiot opłaty dodatkowej.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w d. 1. października 1916 r. w magazynach (hurtowniach, składach) i u handlarzy (łącznie z szynkarzami), które przeszły do wolnego obrotu z przeznaczeniem na sprzedaż, podlegają opłacie dadatkowej po 4 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

Artykuł II.

Uwolnienie z opłaty dodatkowej.

Opłacie dodatkowej nie podlegają wszystkie ilości przetworów ze spirytusu i wódki: *a)* wprowadzone z Monarchii austro węgierskiej, a wyjęte z pod monopolu (§ 1. przepisu wykonawczego), dalej *b)* nabyte przez c. i k. Zarząd Wojskowy, jak również *c)* będące własnością gospodarstw domowych, a nie przeznaczone do sprzedaży, dalej *d)* znajdujące się w magazynach i u handlarzy poniżej jednego wiadra absolutnego alkoholu.

Artykuł III.

Oznajmienie.

Osoby posiadające zapasy przetworów ze spiritusu lub wódki, które podlegają opłacie dodatkowej wedlug Art. I., mają zgłosić w przynależnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej najpóźniej do 6-go października 1916 r. pisemnie na trzech egzemplech ilość i tęgość, tudzież miejscowość i miejsce przechowania zapasów, według stanu z dnia 1-go października 1916 r.

Organ skarbowy ma zbadać ścisłość dat doręczonego oznajmienia i potwierdzić na wszystkich trzech egzemplarzach dzień doręczenia. Oznajmienia i potwierdzić na wszystkich trzech egzemplarzach dzień doręczenia. Oznajmienia skrobane, poprawiane lub niekompletne należy odrzucic.

Jeden egzemplarz oznajmienia zwraca się stronie.

Artykuł IV.

Zbadanie ilości i tęgości.

Ilość przetworów spirytusu lub wódki, będących w zapasie, ustala się według rzeczywistej pojemności poszczególnych naczyń, a przy naczyniach niepełnych przez obliczenie kubiczne.

Przy naczyniach tej samej wielkości oznacza się zawartość jednego naczynia z każdej wielkości; obliczenie ilości następuje potem rachunkowo przez pomnczenie zawartości przez ilość naczyń.

Tęgość przetworów ze spirytusu i wódki, podlegających oznajmieniu, oblicza się na podstawie następujęcych liczb przeciętnych:

1.	dla spirytusu	90 stopni alkoholu
2.	„ esencyj spirytusowych	70 „ „
3.	„ rumu, koniaku, śliwowicy, wódki francuskiej	60 „ „
4.	„ zwykłej wódki do picia i dla innych przyrządzanych, jednak nie słodzonych wódek	50 „ „
5.	„ likieru, rosolisu i innych wódek słodzonych	35 „ „

Artykuł V.

Załatwienie oznajmienia.

Na podstawie oznajmienia następuje urzędowe zbadanie ilości i tęgości zapasów spirytusu i wódki, po myśli Art. IV.

Ilości spirytusu i wódki sprzedane od dnia 1-go października 1916 r., dolicza się do zapasów urzędownie zbadanych, natomiast pobrane z Zarządu monopolowego od tychże odejmuje. Wynik urzędowego zbadania i przypadającą opłatę dodatkową wpisuje się w równem brzmieniu do trzech egzemplarzy oznajmienia.

Strona jest obwiązaną uiścić wymierzoną opłatę podatkową w kasie przynależnej c. i k. Komendy obwodowej w przeiągu dni ośmiu i ma przedłożyć przynależnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej egzemplarz oznajmienia, zaopatrzony datami zapłaty i przechować tenże do końca listopada 1916 r.

C. i k. Komenda posterunku Straży Skarbowej ma zaopatrzyć obydwa zatrzymane egzemplarze oznajmień datami zapłaty i przedłożyć po jednym egzemplarzu tychże za imiennym spisem przynależnej c. i k. Komendzie obwodowej najpóźniej do 24-go października 1916 r., natomiast pozostawić u siebie trzecie egzemplarze oznajmień dla celów kontroli i dozoru zapłaty ewentualnych zaległości.

Artykuł VI.

Transport.

Przetwory ze spirytusu i wódki, będące w transporcie w czasie poboru opłaty dodatkowej, ma odbiorca po przybyciu ich na miejsce przeznaczenia zgłosić przepisowo najpóźniej do dni trzech w odnośnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej i zapłacić przypadającą opłatę dodatkową. Do tych transportów odnoszą się również postanowienia Art. V.

Artykuł VII.

Prawo kontroli.

Osoby, podlegające opłacie dodatkowej, mają obowiązek wykazywania po koniec listopada 1916 r. poboru swoich zapasów spirytusu i wódki i znajdują się w tym względzie pod kontrolą skarbową przez powyższy okres czasu.

Artykuł VIII.

Postanowienia karne.

Jeżeli zaniedbano przepisowego zgłoszenia zapasu spirytusu lub wódki, posiadanego w dniu 1-go października 1916 r., albo jeżeli ilość oznajmieniona była mniejszą o 10% od znalezionej, wymierza c. i k. Komenda obwodowa karę w wysokości dwu- do czterekrotnej ukróconej opłaty dodatkowej, a zapasy niezgłoszone do dnia 6-go października 1916 r. ogłasza się za przepadłe. — W razie nieuiszczenia opłaty dodatkowej należy zawiesić odpowiednią karę aresztu.

Zapasy spirytusu lub wódki przepisowo zgłoszone — o ile są przedmiotem skarbowego monopolu sprzedaży napojów — można sprzedawać do włącznie 15-go października 1916 r. na podstawie dotychczasowych koncesyj bez umyślnego upoważnienia.

Nr. 17.253/M. ex 1916. **232.**

Kontrola melasy.

Na podstawie rozporządzenia Gubern. Z. E. No. 105.417 z 14. września 1916 zarządza się co następuje:

Ceny umowione przy kupnie melasy rozumieją się za melasę w gęstości 40 stopni — mierzonej przy temperaturze pokojowej (16—20 stopni Cels.).

Gdy dostarczona melasa posiada mniejszą gęstość niż 40 stopni, to należy strącać za każdy brakujący stopień gęstości 1/33 część umówionej ceny kupna — za 100 kg — jednakowoż gdy gęstość jej wynosi najmniej 35°.

Gdy natomiast gęstość dostarczonej melasy wynosi 35°, lub mniej niż 35° należy umniejszyć umówioną za 100 kg cenę kupna o 1/20 część od każdego stopnia brakującego.

Melasa poniżej 30° gęstości — dalej melasa wyraźnie kwaśna nie nadaje się do dostawy.

Natomiast za każdy stopień melasy ponad 40° gęstości—należy się wyższa cena o 1/4 część ceny ustanowionej za 100 kg. Jednak ta gęstość musi być sprowadzoną przez wyższą koncentracyę towaru — a nie przez jakieś (dodatki) domieszki, które wogóle taką melasą od dostawy usuwają.

Nr. 17.256/M ex 1916. **233.**

Rozporządzenie o sprzedaży ziemniaków.

Na podstawie § 4 rozp. Naczelnego Wodza z dnia 11. czerwca 1916 Nr. 61 zarządzam co następuje:

I. Ziemniaki dla celów konsumcyjnych:

1.) Handel ziemniakami w obrębie obwodu nie podlega żadnym ograniczeniom.

2.) Zakupno ziemniaków w innym obwodzie dozwolone iest jedynie za zezwoleniem— Centrali Zakupna zboża.

3.) Dla obwodu Dąbrowskiego wyznaczy odpowiednią ilość ziemniaków sama Centrala Zakupu.

4.) Rozlokowane oddziały i zakłady wojskowe — mogą zakupywać ziemniaki na całym obszarze okupacyjnym.

II. Ziemniaki dla celów przemysłowych:

1.) **Suszarnie:** Suszarnie mogą zakupywać ziemniaki we własnym obwodzie bez ograniczenia, z obowiązkiem przerobienia na produkt suszony.

2.) **Fabryki krochmalu:** są uprawnione zakupywać ziemniaki na własne tylko potrzeby we własnym obwodzie.

3.) **Fabryki syropu kartoflanego:** nie mają ziemniaków zakupywać.

4.) Gorzelnie mogą przerabiać jedynie ziemniaki własnego gospodarstwa, zakup zaś obcych ziemniaków jest wzbroniony. Ruch zakładów tych przymysłowych będzie osobnem rozporządzeniem uregulowany.

III. Wywóz ziemniaków z obszaru Gubernii.

Ziemniaki przeznaczone na wywóz mogą być zakupowane jedynie przez kupców legitymowanych przez Centralę Zakupu, każdy inny wywóz jest wzbroniony.

IV. Ceny:

Dla celów aprowizacyjnych i konsumcyjnych — w obszarze okupacyjnym ważne są każdocześnie w poszczególnych obwodach ogłaszane ceny zasadnicze za ziemniaki jako ceny maksymalne. Dla celów przemysłowych i na wywóz do Monarchii — decydującemi są ceny każdorazowe swobodnie umówione między producentem a nabywcą.

V. Postanowienia karne:

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez Komendę po myśli § 10 rozp. Naczelnego Wodza z dnia 11. czerwca 1916 Nr. 61 względnie zakazu wywozu w myśl § 7 rozp. Nr. 47 z 15. grudnia 1915.

VI.

Interesa zawarte wbrew rozkazowi są nieważne. Interesa przed wydaniem tego rozporządzenia są nieważne.

Nr. 18.976/M ex 1916. **234.**

Regulamin dla obrotu nasionami, koniczyny i roślin strączkowych.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 (Dziennik rozp. Zarz. wojskowego w Polsce Nr. 61) zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie c. i k. Wojskowej Gubernii I. Nr. 56.517 (E. Nr. 15054/16.) w sprawie uregulowania obrotu nasionami, koniczyny i roślin strączkowych rozszerza się na wszelkie rodzaje koniczyn.

Zajęciu podlega zatem: wyka, bobik, peluszka, łubin, seradele, koniczyna czerwona, biała i szwedzka, przelot, komonica, lucerna i lucerna chmielowa.

Handel nasionami traw wszelkiego rodzaju (tymotka, raygras) nie podlega w obrębie c. i k. Gubernii wojskowej żadnym ograniczeniom.

§ 2.

Nieproducenci u których znajdują się obecnie zapasy nasion podlegających zajęciu, winni zgłosić je z dokładnem podaniem ilości — Komenpzie obwodowej.

Po 15. października podlegają konfiskacie wszelkie nie zgłoszone zapasy zajętych nasion, znalezione u osób, które nie są producentami, ani też nie mogą się wykazać legitymacyą z Gubernii uprawniającą do zakupna, względnie sprzedaży tychże nasion.

Nr. 18.780/N. ex 1916. **235.**

Zarządzenia w sprawie zwalczania bandytyzmu.

Naczelne Dowództwo Armii z powodu stwierdzenia band zbójeckich, które składają się ze zbiegłych jeńców wojennych, i możliwie nawet z innych miejscowych osób, i zaopatrzywszy się w broń grasują na granicach obszaru okupowanego, zarządziło by w takich wypadkach oprócz wydania zbrodniarzy i współwinnych pod sądy doraźne zastosowane zostały oprócz tego jeszcze i następujące środki:

1.) Domy względnie miejscowości, które służyły zbrodniarzom za schronienie (kryjówkę) będą jeżeli nie zawiadomiono o tem na czas, spalone;

2.) Naczelnicy gmin, którzy niezawodnie wiedzieli o istnieniu bandytów w obszarze ich gmin, i nie donieśli o tem, będa traktowani jako współwinni;

3.) W podejrzanych miejscowościach weźmie się zakładników.

W związku z tem zawiadamia się, że bardzo często obawa przed zemstą bandytów jest przyczyną tego, że ludność przyjmuje i ukrywa bandytów, względnie, że nie wydaje ich lub nie zawiadamia o takich okolicznościach, które by prowadziły do wytepienia bandytów. Każdy musi sobie uprzytomnić, że przez takie postępowanie staje się współwinnym zbrodniarzy. We własnym i ogólnym interesie ludnosi leży przeto, aby każdy, który dowiaduje się o pobycie bandytów, natychmiast bez względu na obawę zemsty doniósł o tem do najbliższego posterunku Zandazmeryi. Takie wyrzutki ludzkości należy uczynić nieszkodliwemi.

Za pomoc przy odkryciu bandytów i takich ludzi, którzy bandytów popierają lub posiadają bezprawnie broń, oznaczy się premie pieniężne, zależy od stopnia, w jakim bandyci są niebezpieczni, oraz od rodzaju popełnionej zbrodni i może wynosić do 50 koron i nawet powyżej tej kwoty.

Dla tępienia bandytyzmu zarządza się nadej następująco: Wszystkie dokumenta legitymacyjne, które wystawiać się będzie od dnia 1. listopada 1916, będą doręczone tylko w drodze odnośnego Posterunku Żandarmeryi gdzie mają być zaopatrzone odbiciem prawnego palca wskazującego (w braku tego odbiciem prawego palca średniego), gdyby i tego było brak lewego palca wskazującego, względnie w braku tego lewego palca średniego.

Do tego samego terminu mają wszyscy posiadacze podobnych dokumentów — to jest paszportów, kart ideytyczności i przepustek granicznych — zaopatrzyć je w przynależnym posterunku Żandarmeryi wspomnianym odbiciem palca.

Wzywa się ludność, aby we własnym interesie, unikała wszystkiego, co może ułatwić rozszerzeszenie się bandytyzmu.

Jak największe ograniczenie nocnego ruchu wozów i pieszych jest ogromnej doniosłości. Kto nie jest koniecznie zmuszony wyjść w nocy na drogę, ten niech zostaje w domu. Ruch wozów w nocy zakazuje się obecnie z powodu wcześniejszego zmroku od 7-ej godziny po południu do 6-ej godziny przed południem.

Przekraczający ten zakaz będą po raz pierwszy karani grzywną 50 koron, przy powtórnem przekroczeniu konfiskatą koni i wozu.

Wyjątki od tego dozwolone są tylko na podstawie pisemnego zezwolenia c. i k. Komendy obwodowej.

Zaleca się, by ci, którzy jadą z jednej i tej samej gminy na jakiś targ, jechali tak na targ jak i z targu o ile możności razem, ponieważ w ten sposób zmniejsza się znacznie sposobność napadów zbójeckich.

Godzina policyjna w mleczarniach i herbaciarniach 9-ta wieczorem ma być najściślej przestrzegana, z wyjątkiem lokali, które mają specyalne pozwolenia.

Wzywa się ludność, aby nie pokazywała publicznie większych sum pieniężnych, również nakazuje się instytucyom finansowym wypłacania większej gotówki publicznie.

Wreszcie doświadczenie pokazało, że bandyci nawet u zwykłych gospodarzy znajdowali stosunkowo niezwykle wielką sumę gotówki, co wskazuje, że ludność przechowuje swoje oszczędności w domu w gotówce. To jest z jednej strony ogromnie niebezpieczne, ponieważ pożądanie bandytów, i zachęca ich go rabunku i kradzieży, z drugiej zaś strony, ponieważ podnieca nagły pożar może wszystkie oszczędności zniszczyć i pozbawić w ten sposób owoców mozolnej pracy.

Przechowywanie oszczędności w gotówce w domu nie jest także korzystne — ponieważ jest to martwy kapitał, który nie przynosi żadnych procentów. Z tego powodu zaleca się jaknajgoręcej ludności w jej własnym interesie, by nie chowała swoich oszczędności w domu, tylko aby je umieszczała w jakiejś Kasie oszczędności korzystnie.

Jest obowiązkiem Duszpasterzy słowem z ambony i nauczycieli przez pouczanie w szkole, zwrócić z naciskiem uwagę luności w tym kierunku.

Nr. 18358/v ex 1916. **236.**

Spoczynek niedzielny i świąteczny w przemyśle.

Celem uregulowania spoczynku niedzielnego i świątecznego w handlu i przemyśle zarządzam wskutek reskryptu c. i k. Jen. Gub. Wojskowego E. Nr. 58258 z dnia 25 września 1916, co następuje:

1. W niedziele i święta, z wyjątkiem Bożego Ciała, pierwszego dnia świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Soboty, zezwala się na trzymanie otworem sklepów ze środkami spożywczymi od godziny 5 do 7 popołudniu.

2. W ciągu trzech na wstępie wymienionych świąt wolno trzymać otworem sklepy spożywcze od godziny 8 do 10 rano.

3. Zakłady fryzyerskie i publiczne zakłady kąpielowe mogą być przystępne dla publiczności w dnie niedzielne i świąteczne do godziny 2-ej popołudniu, zaś w czasie trzech wyżej powołanych świąt wyłącznie tylko do godziny 11. rano.

4. Restauracye, cukiernie, mleczarnie, herbaciarnie i t. p. mają być w dnie niedzielne i świąteczne trzymane otworem zasadniczo od godziny 7 rano do godziny 9 wieczór; c. i k. Komenda obwodowa może czas ten ograniczyć względnie udzielić, w wypadkach na szczególnie uwzględnienie zasługujących pisemnych pozwoleń na trzymanie otworem, tego rodzaju przedsiębiorstw do późniejszych godzin wieczornych.

5. Zwolnionymi od spoczynku niedzielnego i świątecznego są tego rodzaju przedsiębiorstwa, których przerwa w ruchu dotknęła by ogół, lub które wskutek przerwy poniosły by znaczne szkody (np. cukrownie gorzelnie, huty szkła i t. p.)

6. Sklepy żydowskie, z wyjątku jedynego tego rodzaju sklepu ze środkami spożywczymi znajdującego się w danej miejscowości, mogą być przez cały dzień zamknięte w soboty i święta izraelickie.

W niedzielę i święta katolickie mogą być sklepy izraelickie trzymane otworem wyłącznie tylko w czasie podanym pod 1, 2, i 3 niniejszego rozporządzenia.

O ile w danej miejscowości znajduje się jedynie jeden sklep ze środkami spożywczymi i ten jest własnoscią izraelity, wówczas sklep ten ma być trzymany otworem tak w sobotę jak i w święta izraelickie, jak również w niedziele i święta katolickie, przedpołudniem od godziny 8 do 11, a popołudniu od godziny 5 do 9.

7. W czasie w którym obowiązuje spoczynek niedzielny i świąteczny mają być bezwarunkowo zamknięte drzwi wchodowe do sklepów i nie wolno wpuszczać kupujących do sklepu przez mieszkanie właściciela sklepu, zaś w restauracyach, mleczarniach i t. p. nie wolno przebywać gościom w tymże czasie w lokalu handlowym przy drzwiach zamkniętych.

8. Przekraczający niniejsze rozporządzenie będą karani grzywną do 2000 koron, ewentualnie karą aresztu do 6 miesięcy, zaś kilkorazowe ukaranie pociągnie za sobą zamknięcie danego handlu lub przedsiębiorstwa.

Dotychczasowe rozporządzenia odnoszące się do spoczynku niedzielnego i świątecznego tracą moc obowiązującą.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1. listopada 1916.

Nr. 2850/F.a. ex 1916. **237.**

O przyjmowaniu do prowizorycznej służby przy c. i k. straży skarbowej.

Dobrowolnie zgłaszający się mieszkańcy obszaru okupowanego mogą być przyjęci po poprzedniem wyszkoleniu w c. i k. Konendzie straży skarbowej w Lublinie do pomocniczej służby przy c. i k. straży skarbowej.

I. Warunki przyjęcia:

1). zdolność fizyczna;
2). zupełna biegłość w języku polskim w słowie i piśmie;
3). inteligencya, odpowiadająca potrzebie zakresu służbowego;
4). nieskazitelna przeszłość;
5). wiek ponad 18 lat do najwyżej 35 lat;
6). posiadanie ciepłego koca, tudzież bielizny.

Małoletni mają się nadto wykazać pisemnem zezwoleniem ojca lub opiekuna, potwierdzonem przez odnośną Zwierzchność gminną.

II. Postanowienia co do poborów:

Przyjęci otrzymają wynagrodzenie dzienne w kwocie po 5 kor. od dnia zgłoszenia się do służby w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie. Wynagrodzenie to będzie wypłacane co pięć dni z góry.

Służbę mają pełnić we własnej odzieży. O ich umieszczenie, a prawdopodobnie także o pożywne a tanie wyżywienie, które jednak z własnego wynagrodzenia będą musieli opłacić posta-

ra się Komenda straży skarbowej. Osoby inteligentniejsze, pozbawione pracy mogą osiągnąć korzystne warunki bytu. Zaznacza się jednak, że na czas dobrowolne na się przyjętego zobowiązania, mają się podać władzy wojskowej i na okoliczność tą złożyć uroczyste przyrzeczenie. Niedbalstwo i opieszałość w służbie nieuczciwe lub nawet zbrodnicze czyny, pociągną za sobą, prócz wydalenia ze służby, kary według wojskowej ustawy karnej. Osób, które się dobrowolnie do wstąpienia do polskich legionów zgłoszą, nie mogą być przyjęte do c. i k. straży skarbowej.

Ubiegający się o przyjęcie do powyższej służby mają się zgłosić w oddziale skarbowym c. i k, Komendy obwodowej w Lubartowie **do 1 listopada b. r.** przynosząc ze sobą oryginalne dokumenta (jak metrykę chrztu, świadectwo szkolne, świadectwo moralności.

Wstępujący otrzymają mundur i obuwie od c. i k. Jen. Gub. Wojskowego.

238.

Nr. 15700/v ex 1916.

Wolne posady nauczycielskie.

W obwodzie Hrubieszowskim i Wierzbniku jest około trzydziestu wolnych posad nauczycielskich do obsadzenia.

Podania o nadanie tych posad należy wnosić należy wnosić wprost do tamtejszych Komend obwodowych.

239.

Nr. 17709/v ex 1916.

Bank Ziemiański w Warszawie

założenie agentury w obszarze Lubelskiej gubernii

C. i k. Jeneralne Gnbernatorstwo w Lublinie zezwoliło „Bankowi Ziemianskiemu”, którego siedziba jest w Warszawie na działalność w obszarze guberni Lubelskiej przez założenie agentury przy Stowarzyszeniu Kredytowym dla rolnictw w Lublinie.

Upełnomocniony zastępca tej agentury jest Pan Leon Przanowski prezes Stowarzyszenia Kredytowego.

240.

Nr. 18282/v ex 1916.

Stowarzyszenie „Lubelskiego Towarzystwa Wzajemnego Kredytu“ rozszerzenie działalności za obręb siedziby.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo w Lubartowie pozwoliło Stowarzyszeniu „Lubelskie Sowarzystwo Wzajemnego Kredytu w Lublinie”, które miało działalność ograniczoną tylko na miasto Lublin, na rozszerzerzenie statutem przepisanej działalności (§ 11. punkta) na całą gubernię Lubelską.

Siedzibą Stowarzyszenia pozostaje nadal miasto Lublin.

Nr. 17.876/v ex 1916.
Nr. 17.978/v ex 1916.
Nr. 18.651/v ex 1916.
Nr. 18.894/v ex 1916.

241.

Subwencye.

C. i k. Komenda obwodowa w Lubartowie wypłaciła następujące subwencye:

1.) Na zakupno książek dla szkół ludowych . . . . 1000 Kor.

2.) Na zakupno i naprawę przyrządów pożarniczych dla ochotniczych straży ogniowych:
   a. Gminie miasta Lubartowa . . . . 3000 „
   b. Gminie miasta Łęcznej . . . . 2000 „
   c. Gminie Czemierniki . . . . 2000 „
   d. Gminie Chudowola . . . . 1000 „
   e. Gminie Firlej . . . . 1000 „
   f. Gminie Kamionka . . . . 1000 „

3.) Komitetowi Ratunkowem w Lubartowie na utrzymanie taniej kuchni w Lubartowie . . . . 1000 „

4.) Żydowskiemu Komitetowi w Lubartowie na utrzymanie taniej kuchni żydowskiej w Lubartowie . . . . 1000 „

№ 17855/v ex 1916.

242.

Obwieszczenie.

Nowa organizacya cywilnych oddziałów robotniczych obecnie: Polskie grupy robotnicze.

Wcielenie:

Wcielenie do cywilnych oddziałów robotniczych, zwanych obecnie: polskiemi grupami robotniczymi, których użyje się na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego do prac ziemnych i drogowych, następywać będzie tylko dobrowolnie, a nie w sposób przymusowy.

Zgłoszenie przyjmuje c. i k. Komenda obwodowa w Lubartowie we wszystkie dni tygodnia w godzinach urzędowych, z każdym robotnikiem zawrze c. i k. Komenda obwodowa kontrakt roboczy:

Prawo wypowiedzenia:

Każdemu ugodzonemu robotnikowi przysługuje prawo 14 dniowego wypowiedziane kontraktu pracy. Wypowiedzenie należy wnieść u przełożonego kierownika grupy i ma być ono z reguły przyjęte, jeżeli poszczególne powody nie wymagają wyjątków. Cywilni robotnicy, którzy ze swego oddziału zbiegli, po ich ujęciu odeszle się wprawdzie do oddziału, mają jednakże przy tym oddziale prawo wypowiedzenia.

Każdy robotnik zobowiązuje się być bezwarunkowo posłusznym zarządzeniom pracodawcy (jego zastępcy) i przzodowników partyi przy pracy.

Pracodawcy (jego zastępcy) przysługuje prawo rozwiązać kontrakt pracy natychmiast, to znaczy odprawić robotnika z miejsca, przyczem robotnik nie ma prawa żądać zapłaty z tytułu 14-dniowego wypowiedzenia:

a.) Jeżeli robotnik nawet mimo dwukrotnego upomnienia jest nieposłusznym zarządzeniom służbowym pracodawcy (jego zastępcy).

b.) Jeżeli robotnik przodownika partyi lub zastępcę pracodawcy znieważa, lub nawet im czynny opór stawia, również jeżeli swym współtowarzyszom zagraża w sposób gwałtowny.

c.) jeżeli robotnik dopuszcza się kradzieży, albo staje się winnym podburzania, w końcu:

d.) jeżeli robotnik okazuje się niezdolnym do ugodzonych robót w oznaczonych (ad a, b, c,) wypadkach ma pracodawca prawo zatrzymać kaucyę robotnika, we wszystkich wypadkach, pod a, b, c, wymienionych, robotnik sam ma ponieść ewentualne koszta podróży powrotnej.

Jeżeli robotnik nie przychodzi do roboty bez zezwolenia pracodawcy (zastępcy), albo jeżeli w czasie pracy dopuszcza się pijaństwa, to pracodawca jest uprawniony za każdy raz potrącić robotnikowi przy najbliższej wypłacie 50 halerzy tytułem kary konwencyonalnej.

Za czas pracy, opuszczony z powodu wydalenia się albo wskutek pijaństwa, ma pracodawca obciągnąć zarobek, przypadający za ten czas. Jeżeli robotnik samowolnie nie przychodzi do roboty przez trzy dni z rzędu, to ma być natychmiast wydalony, przyczem traci kaucyę i prawo do 14-dniowego wypowiedzenia.

Po ukończeniu albo wstrzymaniu roboty, przydzielonej pewnej grupie robotniczej, mogą być wszyscy robotnicy każdego czasu ewentualnie natychmiast odprawieni przez pracodawcę. Gdzie to tylko możliwie trzeba robotników, o tem zarządzeniu na czas zawiadomić (mniej więcej 14 dni przedtem).

Robotnicy zobowiązani są wszystkie powierzone im roboty wykonywać wiernie i sumiennie.

Dzienny czas pracy wynosi 9 godzin. Do tego czasu nie należy wliczać drogi do miejsca pracy i z powrotem, o ile przebycie jej nie przenosi pół godziny pieszo, następnie koniecznym przerw na wypoczynek. Dalszy podział czasu dla roboty (odpowiednio do pory roku) pozostawia się do rozporządzenia pracodawcy, względnie jego zastępców. W każdym razie jednak należy robotnikom zapewnić 1. 1/2 godzinną przerwę południową, a potem po 1/2 godziny przed południem i popołudniu.

Godzin nadliczbowych nie można od nikogo żądać: dobrowolnie nadliczbowe godziny pracy należy wynagrodzać 1/10 płacy dziennej za godzinę.

Nie pracuje się w niedziele i w dnie świąteczne, ogłoszone każdocześnie w rozkazie Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego.

Płacę dzienną ustanawia się w następujący sposób:

a) dla robotników zatrudnionych sposobem terytoryalnym (w obrębie Obwodu stałego miejsca pobytu):
   dla wyrobników dziennych . . . . 3. Kor.
   dla profesyonistów, jeżeli są zatrudnieni w swoim zawodzie, a nie jako wyrobnicy dzienni . . . . 4. „
   dla kwalifikowanych robotników, następnie dla wszystkich przodowników partyi 6. „
   dla kobiet, dziewcząt i chłopców . . . . 2. „

b) dla robotników zatrudnionych sposobem eksterytoryalnym (poza obrębem Obwodu stałego miejsca zamieszkania):
   dla wyrobników dziennych . . . . 4. Kor.
   dla profesyonistów, jeżeli są zatrudnieni w zawodzie, a nie jako wyrobnicy dzienni . . . . 5. „
   dla kwalifikowanych robotników, następnie dla wszystkich przodowników partyi 7. „
   dla kobiet, dziewcząt i chłopców . . . . 3. „

O pomieszczenie stara się w razie potrzeby kierownik grupy.

Wyżywienie mają wszyscy robotnicy pokryć z własnej kieszeni i o nie też z reguły starać się sami.

Mogą oni urządzić sobie własną menaż, która ma być prowadzona pod nadzorem i kontrolą kierownika grupy. Zakupno środków spożywczych z wojskowych spiżarni (Fassungstellen) jest dozwolone.

Pracodawcą (służbodawcą) jest właściwa Komenda obwogowa, t. j. Komenda obwodowa stałego miejsca pobytu robotnika. Kierownicy polskich grup robotniczych są zastępcami pracodawcy.

Jako robotnicy mogą być przyjęci:

a.) wszyscy zdolni do pracy mężczyźni;

b.) wszystkie zdolne do pracy kobiety i dziewczęta powyżej 18 lat;

c.) wszyscy chłopcy w wieku od 15-tu do 18-stu lat, o ile są odpowiednio silni i rozwinięci.

Do zabezpieczenia dotrzymania wszystkich przez robotników przyjętych zobowiązań służy „kaucya". Wynosi ona u przodowników partyi 50, u innych mężczyzn 30, u kobiet, dziewcząt i chłopców 20 Kor. i ma być w ten sposób stopniowo drogą ciągłego odciągania od płacy tygodniowej zbierana, że przodownik partyi 10, inni mężczyźni po 6, wszyscy inni robotnicy po 10 Kor. mają płacić przez 5 po sobie następujących tygodni.

Kaucye będą przechowane u kierowników grup i zwracane przy normalnem rozwiązaniu kontraktu pracy.

Narzędzia, otrzymane przez robotników od pracodawcy (jego zastępcy), mają być swego czasu (po ukończeniu pracy) zwrócone. Do zwrotu zagubionych narzędzi są robotnicy zobowiązani; za uszkodzenie jednak, o ile nie spowodowali ich rozmyślnie, nie odpowiadają.

Robotnicy, którzy wskutek poleconych im robót bez własnej winy zachorowali (ulegli wypadkowi uszkodzeniu), nie pobierają płacy, mają jednak prawo do korzystania z bezpłatnej pielęgnacyi lekarskiej w zakładach sanitarnych w obrębie Jeneral-Gubernatorstwa Wojskowego (z wyjątkiem rezerwowych szpitali dla armii), a mianowicie: chorzy przez 14 dni, tacy zaś, którzy ulegli wypadkowi i uszkodzeniu, aż do wyzdrowienia (wypuszczenia ze szpitala) w żadnym jednak wypadku nie uzyskuje się prawa do stałego zaopatrzenia, wydowiedzieć należy z równoczesnem wypuszczeniem ze szpitali robotnikom, którzy zachorowali, jeżeli w ciągu 14 dni nie wyzdrowieją, po upływie tego czasu, (automatyczne), tym zaś którzy ulegli wypadkowi (uszkodzeniu), o ile nie są więcej zdatnemi do pracy. Tym ostatnim należy wypłacić, jako odprawę 14-sto dniową płacę. Chorzy mogą po wypowiedzeniu im jeszcze 14 dni (zatem łącznie 4 tygodnie) bezpłatnie być pielęgnowani w szpitalu.

Jeżeli robotnik w razie zachorowania nie żąda przyjęcia do zakładu sanitarnego i pozostanie w pielęgnacyi domowej, to niema żadnego prawa do odszkodowania.

Wszystkim robotnikom zatrudnionym po za obrębem gminy ich stałego miejsca zamieszkania, wolno przekazać zasiłki lub oszczędności dla swoich rodzin, rodziców, rodzeństwa i t. p.

Kierownicy grup i właściwe Komendy obwodowe będą pośredniczyć przy tych przesyłkach.

243.

WYKAZ

osób ukaranych przez sąd wojskowy za czas od 1. do 30. września 1916.

L. p.	Nazwisko	L. cz. Dzień wyroku	Czyn karygodny	Sposób i wymiar kary
1	Tadeusz Synowiecki	91/9	Zbrodnią zhańbienia i zgwałcenia §§ 407 i 406 w. u. k.	Dwa lata ciężkiego i obostrz. więzienia
2	Stanisław Budziński		Występek podburzania przeciw władzom gminnym § 556 w. u. k.	Jeden miesiąc obostrz. aresztu.
3	Gfreiter Stefan Kleinrock Ldst. Etp. Baon. Nr. 117		Zbrodnicze naruszenie karności wojskowej § 151 w. u. k.	Trzy (3) miesiące obostrz. więzienia.
4	Szeregowiec posp. ruszenia Jan Jozsa Oddz. ochr. kol. 109.	22/9	Występek przeciw bezpieczeństwu życia § 599 w. u. k.	Dwa miesiące ścisłego obostrz. aresztu.
5	Józef Pera		Występek przeciwko publicznym zakładom i urządzeniom, do powszechnego bezpieczeństwa się odnoszącym §§ 11, 577:e w. u. k.	Dwa tygodnie ścisłego aresztu.
6	Józef Lalka		Współwina w występku przeciw publ. zakładom i urządzeniom, do powszechnego bezpieczeństwa się odnoszącym §§ 11, 577:e w. u. k.	Jeden tydzień ścisłego aresztu.

C. i k. Komendant obwodu

ZAWADZKI, pułkownik m. p.